

הענינים שבהם הכינוי הוא כלשון עצמו. אך נזיר הוא נדר בפני עצמו, ולכן לא שנה התנא במסכת נזיר לכולהו.

אך מקשה הגמרא, כיון שאמרת ששנה התנא את כינויי השבועות יחד עם כינויי הנדרים היות והם כתובים יחד בפסוק, אם כן, תיקשי:

וליתני "כינויי שבועות כשבועות", בתר, מיד אחר כל "כינויי נדרים כנדרים", ומדוע הפסיק התנא ביניהם, ושנה אחר כינויי הנדרים את כינויי החרמים!?

ומשנינן: **אידי כיון דתנא נדרים, דמיתסר חפצא עליה, שמהות הנדר היא החלת איסור נדר על החפץ, ומכח איסור החפצא אסור לו לאדם לעבור על נדרו, תנא נמי חרמים, דמיתסר חפצא עליה, שהמחרים דבר מחיל עליו איסור חפצא של חרם, ומכח איסור החפצא של "חרם", שחל על החפץ, אסור לו לאדם לעבור על איסור החרם.**

והיינו, שהסמיך התנא את שני איסורי החפצא זה לזה —

לאפוקי, להוציא מהגדר הזה שבועה, שלא החפץ נאסר בשבועה, אלא האדם הוא זה דקאסר נפשיה מן חפצא.⁽¹⁾

והיינו, כאשר נשבע האדם שלא לאכול חפץ, אין הוא אוסר את החפץ עליו, אלא הוא אוסר את עצמו שלא לאכול את החפץ, ואיסור זה נחשב ל"איסור גברא", כנגד איסור נדר הנחשב ל"איסור חפצא".

אבל אם אמר "מודרני ממך" גרידא, אין זה אפילו "יד" של נדר, ואינו אסור להנות ממנו.

האומר לחברו "מנודה אני לך" — רבי עקיבא היה חוכך [מסתפק בדבר, ונוטה] בזה להחמיר, לאסור כנדר, כי גם דיבור שכזה הוא אופן של יד, שהרי המנודה אסור לו לאכול או אפילו להיות יחד עם חברו שאינו מנודה.

גמרא: ב-ב

שנינו במשנה: **כל כינויי נדרים, כנדרים, וחרמים כחרמים, ושבועות כשבועות ונזירות כנזירות.**

והוינן בה: **מאי שנא, מדוע שונה הדבר, שלגבי נזיר, בתחילת מסכת נזיר, שגם בה שנינו "כל כינויי נזירות כנזירות", דלא קתני להו לכולהו. לא שנה שם התנא בנוסף לכינויי הנזירות, גם את כינויי נדרים כנדרים וחרמים כחרמים ושבועות כשבועות.**

ומאי שנא כאן, גבי נדרים, דקתני לכולהו?

ומשנינן: **משום דנדר ושבועה כתיבי גבי הדדי, כתובים הם ביחד בפרשת מטות "כי ידור נדר או השבע שבועה", לכן תני כאן תרתין, שנה התנא את שניהם יחד, גם את כינויי נדרים כנדרים וגם את כינויי שבועות כשבועות.**

וכיון דתני תרתין, והיות וכבר שנה התנא שני ענינים שבהם הכינוי הוא כלשון עצמו, תני, שנה כבר התנא לכולהו, לכל ארבעת

1. הריטב"א בתחילת פרק שני, מבאר שכל איסורי תורה הם איסורי גברא, כי גם במאכלות

והשני, לפי שלא אמר במפורש שאוסר עצמו באכילה.